

Warszawa, dnia listopada 2020 r.

Prezes Agencji Rezerw Materiałowych

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 12/IZ/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 oraz ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., zwanej dalej „Spółką” lub „Wnioskodawcą” zawarte we wniosku z dnia 07 października 2020 r., o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 12 października 2020 r., uzupełnionym w dniu 29 października 2020 r., zwanym dalej „wnioskiem”, w związku z produkcją ciężkiego oleju opałowego oznaczonego kodem CN 2707 99 99 **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 09 października 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 12 października 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, Wnioskodawca zwrócił się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie klasyfikacji Spółki jako producenta lub

handlowca oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności.

Pismem z dnia 26 października 2020 r. Nr XY. Spółka została wezwana do uzupełnienia braku wniosku w postaci nieuiszczenia opłaty za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej, o której mowa w art. 34 ust. 6 u.p.p.

W dniu 29 października 2020 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych” obowiązującym od dnia 01 września 2020 r., Wnioskodawca wniósł o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa oraz potwierdzenie prawidłowości stanowiska, iż:

- 1) Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, polegającą na prowadzeniu procesu przetwarzania odpadów w postaci zużytych opon (kod odpadu: 16 01 03), tworzyw sztucznych lub gumy (kod odpadu: 19 12 04) oraz odpadów z przemysłu gumowego i produkcji gumy (kod odpadu: 07 02 80) (zwanego procesem pirolizy odpadów), w wyniku którego powstaje produkt naftowy o kodzie CN 2707 99 99, nie jest producentem o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach ani handlowcem, o którym mowa w art. 2 ust. pkt. 19 ustawy o zapasach.
- 2) w konsekwencji powyższego, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach.

Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny wskazując, iż w oparciu o decyzję zezwalającą na przetwarzanie odpadów, wydaną przez Prezydenta Miasta C., prowadzi działalność gospodarczą polegającą na przetwarzaniu odpadów - kod: 16 01 03, 07 02 80 oraz 19 12 04, zwanych dalej „odpadami”, w procesie pirolizy, który zgodnie z Załącznikiem nr 1 do Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 z późn. zm.) jest zakwalifikowany, jako proces R3 Recykling

lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane, jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania). Spółka wskazała, że przedmiotowy proces pirolizy jest prowadzony przez nią w dedykowanej instalacji gospodarowania odpadami – spełniającej wymogi dla takiego typu instalacji.

Wnioskodawca wskazuje, że sam proces pirolizy produktów jest to prowadzony bez dostępu tlenu, w temperaturze ok. 350-400 °C rozkład termiczny substancji organicznej, która jest zawarta w odpadach. Są to w szczególności zużyte opony samochodowe. W procesie pirolizy tychże produktów dochodzi, pod wpływem temperatury, do procesu rozkładu związków chemicznych w nich zawartych, na skutek, czego produkty zmieniają pierwotny stan skupienia (ulegają rozpadowi), a w konsekwencji powstaje z nich frakcja ciekła, frakcja lotna oraz frakcja stała. Proces ten zachodzi w instalacji, której głównym zadaniem jest podgrzanie umieszczonych wewnątrz produktów do odpowiedniej temperatury, a następnie jej utrzymanie przez określony czas, niezbędny do przetworzenia całego wsadu. Wnioskodawca wskazuje ponadto, że głównym elementem instalacji do pirolizy jest tzw. reaktor, mający kształt poziomego, stacjonarnego, obrotowego walca, o specjalnej konstrukcji, w którym dochodzi do rzeczonoego procesu. W celu rozpoczęcia procesu pirolizy wymagane jest ogrzanie reaktora poprzez palniki zewnętrzne zasilane gazem propan-butan lub olejem opałowym. Wnioskodawca wskazuje, że gaz propan-butan jest wykorzystywany wyłącznie w pierwszej fazie ogrzewania reaktora - do czasu rozpoczęcia rozkładu materiału gumowego (ok. 200° C). Po osiągnięciu tej temperatury następuje odłączenie gazu propan-butan. Dalsze podgrzewanie reaktora do temperatury ok. 350-400° C oraz utrzymywanie takiej temperatury następuje przy wykorzystaniu gazu pirolitycznego, powstałego w procesie pirolizy (powstający w procesie pirolizy gaz jest zawracany do palników, które podgrzewają reaktor). Wnioskodawca, w sposób następujący przedstawia skład instalacji do pirolizy odpadów gumowych:

1. Układ nagrzewania reaktora (palniki gazowe bądź olejowe).
2. Reaktor (obrotowy walec, w którym umieszcza się opony).
3. Rozdzielacz produktów (układ pozwalający oddzielić frakcję ciekłą od gazowej).
4. Układ chłodzenia.
5. Centralny układ sterowania.

Zdaniem Wnioskodawcy, powstały w procesie pirolizy olej pirolityczny zawiera mieszaninę związków chemicznych zbliżonych składem do oleju opałowego ciężkiego. Z uwagi na właściwości fizyko-chemiczne olej pirolityczny, zgodnie

z Nomenklaturą Scaloną (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 256 z 07.09.1987, str. 1) zaliczany jest do grupy produktów z rozdziału 27 - „*paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji; substancje bitumiczne; woski mineralne*” i sklasyfikowany pod kodem CN 2707 99 99. W rozporządzeniu w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych, olej o kodzie CN 2707 99 99 został zaliczony do ciężkich olejów opałowych (§2 pkt 11 lit. a) rozporządzenia).

Wnioskodawca wskazuje, że w związku z planowanym rozszerzeniem katalogu paliw ciekłych, których wytwarzanie wymaga uzyskania koncesji o kod CN 2707 99 99 (olej pirolityczny) oraz mając na uwadze, że zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.e.”, obowiązek uzyskania koncesji dotyczy wyłącznie wytwarzania paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 45 u.p.e. u Wnioskodawcy powstała wątpliwość, czy proces pirolizy odpadów spełnia przesłanki „wytwarzania” w rozumieniu przepisów u.p.e. W ocenie Wnioskodawcy negatywna odpowiedź na powyższe pytanie, będzie oznaczała, że pomimo rozszerzenia katalogu w projekcie rozporządzenia w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych o kod CN 2707 99 99, nie będzie on zobowiązany do uzyskania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych w celu wytwarzania oleju pirolitycznego w procesie pirolizy.

Zdaniem Wnioskodawcy, pomimo zakwalifikowania oleju pirolitycznego do ciężkich olejów opałowych, specyficzny proces w jakim powstaje olej pirolityczny tj. poprzez zagospodarowanie odpadów, jak również z uwagi na konieczność uzyskiwania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w przypadku prowadzenia tego typu działalności, powoduje wątpliwości po stronie Wnioskodawcy czy jako przedsiębiorstwo odpadowe zobowiązany jest do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Wnioskodawca wskazuje również, że zgodnie ze stanowiskiem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia X stycznia 2020 r. wyrażonym w piśmie znak XYZ., przekazanym w załączeniu do niniejszego wniosku, z uwagi na proces pirolizy, w jakim powstaje olej pirolityczny nie jest on zobowiązany do posiadania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych. Prezes URE uznał bowiem, że proces pirolizy nie mieści się w żadnej z kategorii, wymienionych w art. 3 pkt 45 u.p.e., i nie stanowi „wytwarzania” w rozumieniu przepisów u.p.e., a zatem nie podlega przepisom tej

ustawy.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie:

Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Obowiązek ten dotyczy zatem wyłącznie podmiotów zaliczonych do producentów lub handlowców w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca w tym miejscu przywołuje definicję producenta zawartą w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach oraz produkcji zawartą w art. 2 ust. 1 pkt. 8 ustawy o zapasach.

Wnioskodawca przedstawia również definicję produkcji paliw w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 u.p.e. Na podstawie niniejszego przepisu przedstawia wniosek, że definicja ta zawiera katalog zamknięty procesów, których prowadzenie jest uznawane za produkcję również w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, co skutkuje ograniczeniem procesów produkcyjnych, objętych ww. definicją, wyłącznie do procesów wyraźnie wymienionych w treści wskazanego przepisu u.p.e. Ponadto Wnioskodawca wskazuje, że jeżeli dany proces produkcji paliwa nie mieści się w żadnej z kategorii, wskazanej w art. 2 ust. 1 pkt 8 u.p.e proces ten nie stanowi produkcji paliw także w rozumieniu ustawy o zapasach, a w konsekwencji nie podlega jej przepisom

Zdaniem Wnioskodawcy, obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, jako pewnego rodzaju ograniczenie swobody działalności przedsiębiorcy należy interpretować zawężająco. W odniesieniu do podobnego rodzaju ograniczeń (obowiązek posiadania koncesji), Wnioskodawca podkreśla, że w doktrynie wskazuje się, że: *„przepisy „zakreślające” zakres obowiązku koncesyjnego powinny być interpretowane ściśle, tj. w myśl zasady, że konstytucyjnie gwarantowana swoboda działalności gospodarczej nie pozwala na rozszerzający sposób interpretacji zakresu reglamentacji gospodarczej.*

W związku z powyższym, Wnioskodawca ocenia, że wszelkie wątpliwości co do rozumienia definicji produkcji paliw, zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, związane z kwalifikowaniem danego procesu, powinny być rozpatrywane na korzyść przedsiębiorcy.

Wnioskodawca przechodząc na grunt analizy przepisu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, wskazuje że definicja produkcji paliw dotyczy wyłącznie wytwarzania

paliw w ściśle określonych procesach. Proces pirolizy, według Wnioskodawcy nie spełnia tej definicji gdyż:

- 1) W przypadku pirolizy, procesowi przerobu poddawane są odpady, w szczególności zużyte opony samochodowe, guma oraz tworzywa sztuczne. Z oczywistych względów odpady te nie stanowią ropy naftowej oraz kondensatu gazu ziemnego i nie wymaga to dalszej analizy.
- 2) Zdaniem Wnioskodawcy, nie sposób również uznać, że odpady stanowią półprodukt rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów. Półprodukt rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów oznacza substancję, która w pierwszej kolejności została poddana rafinacji, co nie ma miejsca w przypadku pirolizy odpadów. Odpady są poddawane przez Wnioskodawcę procesowi pirolizy w pierwotnej formie, bez uprzedniej „rafinacji”, a tym samym nie mogą stanowić „półproduktu rafinacji”, zarówno ropy naftowej jak i innych węglowodorów.
- 3) Odpady, zdaniem Wnioskodawcy, same w sobie nie stanowią części składowej innej substancji lub produktu. Odpady służące Wnioskodawcy do wytwarzania oleju pirolitycznego stanowią bowiem „surowiec”, który jest poddawany procesowi pirolizy. Dopiero po przeprowadzeniu procesu pirolizy odpadów Wnioskodawca może uzyskać ewentualny komponent, który może on wykorzystać w innym procesie. Takim komponentem może być np. olej pirolityczny, który zostanie dodany do oleju opałowego, innej substancji lub paliwa lub zmieszany z innymi dodatkami. W konsekwencji, zdaniem Wnioskodawcy, nie można w żaden sposób uznać odpadów, stanowiących wsad do procesu pirolizy za komponent.

Wnioskodawca jednoznacznie wskazuje, iż w obliczu przedstawionej argumentacji należy wykluczyć możliwość zaliczenia procesu pirolizy odpadów i wytwarzania w nim oleju pirolitycznego jako produkcji paliw w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 8 ustawy o zapasach.

Na poparcie swojego stanowiska w sprawie, Wnioskodawca powołuje się na opinię Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który uznaje że piroliza odpadów nie stanowi wytwarzania paliw w rozumieniu art. 3 pkt 45 lit. b u.p.e. Dla Wnioskodawcy istotne jest przy tym, że Prezes URE uznał, że piroliza odpadów nie jest wytwarzaniem w rozumieniu powyższych przepisów, a proces ten w u.p.e. jest procesem szerszym aniżeli produkcja paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca wskazuje również, że w związku ze stanowiskiem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, nie sposób jest zakwalifikować procesu pirolizy do produkcji paliw w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, który to proces jest procesem węższym.

Mając na uwadze powyższą analizę, zdaniem Wnioskodawcy, proces pirolizy odpadów, w ramach którego wytworzony zostaje olej pirolityczny o kodzie CN 2707 99 99, nie spełnia przesłanek produkcji paliw w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 Ustawy o zapasach. W konsekwencji czego w ocenie Wnioskodawcy, nie jest on producentem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach.

Wnioskodawca wskazuje również, że nie spełnia definicji handlowca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach, gdyż warunkiem uznania danego podmiotu za handlowca jest dokonanie przez niego przywozu ropy naftowej lub paliw. Zdaniem Wnioskodawcy nie prowadzi on działalności związanej z przywozem do Polski ropy naftowej lub paliw. W konsekwencji powyższego w ocenie Wnioskodawcy, nie może być on uznawany za handlowca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach. Wnioskodawca stoi również na stanowisku, iż w uwagi na fakt, że nie jest on producentem lub handlowcem, w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, nie jest również zobowiązany, na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, gdyż obowiązek ten ciąży wyłącznie na producentach i handlowcach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach definiując produkty naftowe odsyła do załącznika A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.).

Zgodnie z ww. rozporządzeniem:

1. Ropa naftowa to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszaniny węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np.: siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu »mokrego« lub »suchego«, w przypadkach, kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych.
2. Kondensat gazu ziemnego (NGL) to płynne lub skroplone węglowodory odzyskane z gazu ziemnego w instalacjach oddzielania lub zakładach przetwórstwa gazu. Do NGL należą etan, propan, butan (normalny i izobutan), pentan (oraz izopentan) oraz pentany plus (czasem określane jako naturalna gazolina).
3. Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np.: olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np.: benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).

4. Inne węglowodory to syntetyczna ropa naftowa z piasków bitumicznych, olej łupkowy itp., płyny pochodzące z upłynniania węgla, płynne produkty przetwarzania gazu ziemnego w benzynę, wodór i oleje emulgowane (np. Orimulsion), z wyłączeniem łupków bitumicznych; obejmuje olej łupkowy (produkt wtórny).

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2019 poz. 864, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r.

w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, Minister Klimatu wydał rozporządzenie w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych. Zgodnie z § 6 rozporządzenia w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, producenci i handlowcy uwzględniają surowce i produkty naftowe wskazane w § 2 w pkt 1, z wyłączeniem kondensatu gazu ziemnego NGL, oraz w pkt 4–11 tj. m.in. produkty naftowe oznaczone kodem CN 2707 99 99, klasyfikowane jako ciężkie oleje opałowe (§ 2 pkt 11 lit. a rozporządzenia).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego

dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Art. 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Przechodząc na grunt analizy przedstawionego we wniosku stanu faktycznego, w odniesieniu do obowiązującego stanu prawnego należy wskazać co następuje.

Przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest przetwarzanie odpadów w postaci zużytych opon, tworzyw sztucznych lub gumy, oraz odpadów z przemysłu gumowego i produkcji gumy w procesie pirolizy olefinowej odpadów, podczas którego to procesu powstaje produkt o kodzie CN 27 07 99 99.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia w sprawie wykazu surowców oraz produktów naftowych obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, producenci i handlowcy uwzględniają surowce i produkty naftowe wskazane w § 2 w pkt 1, z wyłączeniem kondensatu gazu ziemnego NGL, oraz w pkt 4–11 tj. m.in. produkty naftowe oznaczone kodem CN 2707 99 99, klasyfikowane jako ciężkie oleje opałowe (§ 2 pkt 11 lit. a rozporządzenia).

Produkty naftowe klasyfikowane jako ciężkie oleje opałowe zostały wskazane w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. m, zdefiniowane jako paliwo w związku z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o zapasach – z zastrzeżeniem spełnienia przez ten produkt wymagań określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia 1099/2008.

Zgodnie z definicją zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzeniu nr 1099/2008 „ciężkie oleje opałowe” oznaczają wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Ich lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki tj. olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1 % oraz olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1 % lub więcej.

Aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw muszą zaistnieć przesłanki opisane w ustawie o zapasach.

W odniesieniu do przywozu musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością tj. nabycie wewnątrzwspólnotowe, która rodzi obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych jest przemieszczenie wyrobu podlegającego temu obowiązkowi z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych powstaje z importem zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach.

Natomiast obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie tego obowiązku jest wyprodukowanie paliwa zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 8 ustawy o zapasach.

Przepis ten wprowadza zamknięty katalog surowców i produktów, których wykorzystanie w procesie przerobu celem wytworzenia paliw stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Katalog ten obejmuje: ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne i inne węglowodory.

W związku z powyższym nie można uznać za ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne i inne węglowodory produktów takich jak odpadów w postaci zużytych opon (kod odpadu: 16 01 03), tworzyw sztucznych lub gumy (kod odpadu: 19 12 04) oraz odpadów z przemysłu gumowego i produkcji gumy (kod odpadu: 07 02 80).

Zatem wskazane przez Wnioskodawcę produkty wykorzystywane w procesie produkcji nie mieszczą się w katalogu surowców i produktów, których wykorzystanie w procesie przerobu celem wytworzenia paliw, stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Powyższy proces nie stanowi więc produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach.

W związku z powyższym, w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny należy uznać, że nie jest on producentem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach, gdyż proces wytwarzania produktu o kodzie 2707 99 99 nie spełnia definicji produkcji paliw.

W odniesieniu do zakwalifikowania Wnioskodawcy jako handlowca kluczowe byłoby zaistnienie równocześnie dwóch przesłanek (1) dokonanie przywozu

w rozumieniu ustawy o zapasach, (2) przedmiot przywozu musiałby być kwalifikowany jako paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach. W przedstawionym stanie faktycznym, Wnioskodawca stwierdza jednoznacznie, że nie prowadzi działalności związanej z przywozem do Polski ropy naftowej lub paliw. W związku z czym podmiot, który nie dokonuje przywozu - nie spełnia podstawowej przesłanki, w celu uznania go za handlowca w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 19 ustawy o zapasach tj. nie prowadzi działalności w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

W związku z powyższym, w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny należy również uznać, że Spółka nie jest handlowcem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach, gdyż nie dokonuje przywozu.

Jednocześnie należy stwierdzić, że obowiązek w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach został nałożony wyłącznie na producentów i handlowców. W obliczu zawartego we wniosku stanu faktycznego, uznanie przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, że Spółka nie jest producentem ani handlowcem jest jednoznaczne z uznaniem, że Spółka nie jest zobowiązana do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Niezależnie od powyższego, mając na uwadze art. 9 k.p.a., Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zwraca uwagę, iż nieprawidłowe jest interpretowanie przepisów ustawy o zapasach na gruncie przepisów innych ustaw jak i odwrotnie. Ustawa o zapasach cechuje się autonomicznością w stosunku do innych ustaw. Nie jest zasadne objaśnianie poszczególnych pojęć w zakresie ustawy o zapasach na podstawie podobnych lub nawet takich samych pojęć przedstawionych w innej ustawie, w sytuacji gdy dane pojęcie zostało zdefiniowane w samej ustawie o zapasach. Ponadto należy wskazać, że tutejszy Organ wydając interpretację indywidualną nie jest związany opiniami wyrażonymi przez inne organy, w zakresie wykładni przepisów ustawy o zapasach. Należy również podkreślić, że niniejsze rozstrzygnięcie nie ma wpływu na rozstrzygnięcie o obowiązku w zakresie uzyskania przez Spółkę koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, gdyż Prezes Agencji Rezerw Materiałowych nie jest uprawniony do rozstrzygania przedmiotowej kwestii, udziela jedynie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Wydana została w oparciu o stan prawny obowiązujący na dzień wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:

Egz. 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. 2 i 3 – aa.